

Dosarul nr.2rhc-42/19

Prima instanță: (Judecătoria Criuleni, sediul Central) A. Bologan
Instanța de apel: (Curtea de Apel Chișinău) Vl. Clima, A. Malîi, E. Palanciuc
Instanța de recurs: V. Doagă, M. Pitic, Iu. Bejenaru, N. Craiu, T. Chișca-Doneva

ÎNCHEIERE

30 octombrie 2019

mun. Chișinău

Colegiul Civil, Comercial și de Contencios Administrativ lărgit
al Curții Supreme de Justiție

în componența:

Președintele ședinței, judecătorul
judecătoriai

Oleg Sternioală
Maria Ghervas
Nina Vascan
Victor Burduh
Dumitru Mardari

examinând cererea de revizuire depusă de Societatea cu Răspundere Limitată
”Mevalex”, reprezentată de avocatul Macovei Gheorghe,

în cauza civilă, la cererea de chemare în judecată depusă de Instituția Publică
”Agenția de Intervenții și Plăți în Agricultură” împotriva Societății cu Răspundere
Limitată „Mevalex” cu privire la rambursarea subvenției acordate,

împotriva deciziei din 12 iunie 2019 a Curții Supreme de Justiție, prin care s-a
admis recursul declarat de Instituția Publică ”Agenția de Intervenții și Plăți în
Agricultură”, s-a casat decizia din 24 octombrie 2018 a Curții de apel Chișinău și
hotărârea din 06 iulie 2018 a Judecătoria Criuleni, sediul Central și s-a emis o
nouă hotărâre,

c o n s t a t ă :

La 07 septembrie 2017, Agenția de Intervenții și Plăți pentru Agricultură a
depus cerere de chemare în judecată împotriva Societății cu Răspundere Limitată
„Mevalex” cu privire la rambursarea subvenției acordate.

În motivarea acțiunii a invocat că, Societatea cu Răspundere Limitată
„Mevalex” a depus la Agenția de Intervenții și Plăți pentru Agricultură cerere de
acordare a sprijinului financiar în temeiul Regulamentului privind modul de
utilizare a mijloacelor fondului de subvenționare a producătorilor agricoli, prin
care a solicitat stimularea investițiilor pentru înființarea plantației de coacăză.

Astfel la 21 mai 2013, între Agenția de Intervenții și Plăți pentru Agricultură
și Societatea cu Răspundere Limitată „Mevalex” a fost încheiat contractul de
acordare a sprijinului financiar.

La 22 mai 2013, prin ordinul de plată nr. 3876, în contul Societății cu
Răspundere Limitată „Mevalex” au fost transferate mijloace financiare în mărime
de 826 635 de lei.

Potrivit notei informative din 20 august 2015, urmare a investigațiilor efectuate pe caz cu deplasare la fața locului, grupul de lucru a depistat că plantația este amplasată pe teren propriu, însă materialul săditor utilizat la plantare constituie butași lemnoși neînfrădăcinați, astfel fiind încălcată tehnologia de înființare și întreținere a plantației de coacăză, situație ce nu corespunde Standardului moldovean 209:2006, conform căruia la sădirea butașilor de coacăză neagră, lungimea rădăcinilor la sistemul radicular ramificat al acesteia trebuie să fie minim de 15-20 cm.

Respectiv, faptul dat contravine prevederilor pct. 26 subpct. 3) din Regulamentul de subvenționare, care prevede că producătorii agricoli trebuie să utilizeze la plantare material săditor de categorii biologice și fitosanitare superioare.

Conform ordinului nr. 12 din 03 februarie 2017 cu privire la efectuarea inspecțiilor post-achitare, au fost verificate investițiile efectuate de către producătorii agricoli beneficiari de subvenții sub aspectul respectării prevederilor contractuale și a Regulamentului de subvenționare, menținerii criteriilor de eligibilitate, utilizarea după destinație a obiectelor investiției etc.

La 20 aprilie 2017, reprezentanții Agenția Intervenției și Plăți în Agricultură au constatat că investiția nu este utilizată potrivit destinației, iar plantația a fost defrișată.

În același context, reclamantul a invocat că termenul de exploatare a plantației se va calcula după intrarea pe rod a plantației, iar potrivit Anexei nr. 1 la Regulamentul cu privire la modul de evidență a grupurilor de vârstă și a intrării pe rod a plantațiilor perene, plantația perenă de coacăză intră deplin pe rod în anul trei de vegetație și potrivit Anexei nr. 1 la Catalogul mijloacelor fixe și activelor nemateriale, durata de exploatare utilă a plantației perene de coacăză este de 7 ani.

Prin urmare, $\frac{1}{3}$ din termenul de exploatare de 7 ani a plantației perene de coacăză, constituie 2 ani și trei luni. Totodată, producătorul agricol beneficiar de subvenție, conform măsurii din Regulamentul privind modul de utilizare a mijloacelor fondului de subvenționare a producătorilor agricoli pentru înființarea plantației perene de coacăz, nu poate înstrăina, casa, defrișa plantația și nici nu poate abandona activitatea în sistemul agriculturii ecologice timp de 5 ani 3 luni de la înființare.

În această consecvență, reclamantul a relevat că, circumstanțele expuse denotă lipsa intenției factorilor de decizie a Societății cu Răspundere Limitată „Mevalex” de a realiza obiectivele specificate în pct. 5, 6, 25, 26, 27 din Regulamentul de subvenționare.

Totodată, a invocat reclamantul că Societatea cu Răspundere Limitată „Mevalex” a încălcat și clauzele contractului de acordare a sprijinului financiar nr. 644 din 21 mai 2013, or, aceasta s-a obligat: să asigure utilizarea la destinație a investiției pentru care se solicită acordarea sprijinului financiar; să nu admită înstrăinarea sub nicio formă a investiției pentru care se acordă sprijin financiar, înainte de expirarea a cel puțin $\frac{1}{3}$ din termenul de exploatare a plantației, sau după caz, să asigure plantarea plantației defrișate cu culturi multianuale conform normelor tehnologice; să respecte pe toată durata contractului, condițiile de eligibilitate și criteriile de evaluare care au stat la baza autorizării cererii de

acordare a sprijinului financiar; să informeze autoritatea contractantă fără întârziere, într-un termen cel mult de 10 zile, despre orice circumstanță ce poate împiedica executarea corespunzătoare a contractului; să notifice autoritatea contractantă la apariția oricărei modificări survenite în realizarea adecvată a investiției supuse subvenționării.

Totodată, conform pct. 4.4 al contractului, în cazul în care pe parcursul perioadei de valabilitate a contractului, se constată că investiția pentru care s-a acordat sprijin financiar a fost înstrăinată, în cazurile constatările stabilite în cadrul inspecțiilor/controalelor a prezentării documentelor neveridice/false în vederea accesării sprijinului financiar în cazul în care beneficiarul intră în procedura insolvenței, declarate în modul prevăzut de lege, beneficiarul este obligat să restituie subvenția recepționată.

Aderent, în sensul pct. 4.5 din contract, în cazul comiterii încălcărilor specificate la pct. 4.4 din contract, beneficiarul Societatea cu Răspundere Limitată „Mevalex” urmează să achite dobânzi de întârziere conform prevederilor art. 585 și 619 din Codul civil, precum și penalități în mărime de 0,01 % din valoarea sprijinului financiar acordat, pentru fiecare zi, calculată din data comiterii încălcării, conform prevederilor contractului.

Astfel, reclamantul a menționat că, a anunțat Societatea cu Răspundere Limitată „Mevalex”, prin scrisori recomandate, despre încălcările depistate, iar drept rezultat al inacțiunii acesteia, Agenția de Intervenții și Plăți în Agricultură a declarat rezoluțiunea contractului de acordare a sprijinului financiar.

A solicitat Agenția de Intervenții și Plăți în Agricultură încasarea de la Societatea cu Răspundere Limitată „Mevalex” a subvenției acordate în sumă de 826 635 de lei, încasarea dobânzii de întârziere în mărime de 10 250,27 de lei, încasarea penalității în mărime de 647 345,80 de lei și compensarea cheltuielilor de judecată.

La 23 aprilie 2018, Instituția Publică „Agenția de Intervenții și Plăți în Agricultură” a depus cerere privind concretizarea pretențiilor și completarea temeiurilor acțiunii (vol. I, f.d. 116-120).

În motivarea cererii de concretizare, reclamantul a reiterat că, potrivit pct. 4.4 al din contract, în cazul în care pe parcursul perioadei de valabilitate a contractului, se constată că investiția pentru care s-a acordat sprijin financiar a fost înstrăinată, în cazul casării, defrișării intenționate a plantațiilor multianuale în perioadele stabilite, beneficiarul este obligat să restituie subvenția recepționată.

La rândul său, perioada de valabilitate a contractului poate fi dedusă din pct. 2.1.3 al contractului de acordare a sprijinului financiar, care stabilește că beneficiarul de subvenție este obligat să nu admită înstrăinarea sub nici o formă a investiției pentru care se acordă sprijin financiar, înainte de expirarea a cel puțin $\frac{1}{3}$ din termenul de exploatare a plantației, sau după caz, să asigure replantarea plantației defrișate cu culturi multianuale, conform normelor tehnologice.

Totodată, „termenul de exploatare utilă” utilizată în pct. 2.1.3 al contractului, urmează a fi echivalat cu noțiunea „durată de funcționare utilă”, pentru ca această clauză să poată produce efecte. Deci, termenul de acțiune a contractului constituie 4 ani și 4 luni, compus din primii 2 ani de vegetație până la intrarea pe rod a plantației, plus 2 ani și 4 luni, care constituie $\frac{1}{3}$ din durata de exploatare utilă. Prin

urmare, termenul de valabilitate al contractului este cuprins în perioada 21 mai 2013 – 21 septembrie 2017.

Distinct acestor obligații, în perioada de valabilitate a contractului, beneficiarul Societatea cu Răspundere Limitată „Mevalex” a defrișat plantația de coacăză, fapt confirmat inclusiv prin decizia Consiliului sătesc Slobozia-Dușca nr. 3/10 din 08 iulie 2016 cu privire la aprobarea actului privind casarea plantațiilor perene proprietate a Societății cu Răspundere Limitată „Mevalex”.

Mai mult decât atât, beneficiarul SRL „Mevalex” nu a informat/notificat Agenția de Intervenții și Plăți în Agricultură despre defrișarea plantației, deși în sensul clauzelor prevăzute la pct. 2.1.7 al contractului, aceasta era obligată să informeze Agenția, în termen cel mult de 10 zile, despre orice circumstanță ce poate împiedica executarea corespunzătoare a contractului.

De asemenea, Societatea cu Răspundere Limitată „Mevalex” nu a prezentat un certificat de forță majoră, eliberat de Camera de Comerț și Industrie, conform Regulamentului nr. 16/4 din 21 decembrie 2004 privind eliberarea certificatului ce atestă evenimentul de forță majoră.

Astfel în opinia reclamantului, plantația a fost defrișată nu din cauza secetei invocate de către beneficiar, ci din cauza că la plantare a fost utilizat material săditor necalitativ.

Succesiv, reclamantul a menționat că, pentru a beneficia de subvenții în legătură cu investiția făcută, la momentul depunerii cererii, Societatea cu Răspundere Limitată „Mevalex” a anexat certificatul cadastral din 05 aprilie 2013, care atesta faptul că deține în arendă pentru perioada 15 martie 2013 - 15 martie 2028 terenul agricol cu numărul cadastral XXXXX.

Ulterior, în rezultatul controlului efectuat la 20 aprilie 2017 de către reprezentanții Secției Teritoriale Chișinău a Agenției de Intervenții și Plăți în Agricultură, s-a constatat că dreptul de arendă asupra terenului în cauză a fost stins prin contractul de schimb nr. 1586 din 13 martie 2014, stabilindu-se faptul că pârâtul a pierdut orice drept asupra terenului respectiv în interiorul perioadei de valabilitate a contractului.

În astfel de circumstanțe, conform pct. 4.4 din contract, beneficiarul este obligat să restituie integral subvenția primită, deoarece investiția a fost înstrăinată, fără a informa Agenția referitor la circumstanțele ce împiedică executarea corespunzătoare a contractului.

Respectiv, în scopul rambursării subvenției, la 29 iunie 2017, Agenția de Intervenții și Plăți în Agricultură a expediat în adresa Societății cu Răspundere Limitată „Mevalex” declarația cu privire la rezoluțiunea contractului de acordare a sprijinului financiar nr. 644 din 21 mai 2013 și restituirea integrală, în termen de 10 zile, a subvenției acordate în mărime de 826 635 de lei, precum și a dobânzii de întârziere. Însă, pârâtul nu a reacționat la această notificare.

Reclamantul a invocat că urmare a neexecutării pretențiilor pecuniare înaintate, Societatea cu Răspundere Limitată „Mevalex” urmează a fi pusă în întârziere din data de 29 iunie 2017, dobânda de întârziere constituind 108 391,10 lei, iar penalitatea pentru o perioadă de 180 de zile constituind suma de 14 879,43 de lei.

A solicitat Instituția Publică „Agenția de Intervenții și Plăți în Agricultură” încasarea de la Societatea cu Răspundere Limitată „Mevalex” a subvenției acordate în sumă de 826 635 de lei, încasarea dobânzii de întârziere în mărime de 108 391,10 lei și a penalității în mărime de 14 879,43 de lei.

Prin hotărârea din 06 iulie 2018 a Judecătoriei Criuleni, sediul Central, s-a respins, cererea de chemare în judecată depusă de Agenția de Intervenții și Plăți în Agricultură (vol. I, f.d. 204, 208-215).

Prin decizia din 24 octombrie 2018 a Curții de Apel Chișinău, s-a respins apelul declarat de Instituția Publică „Agenția de Intervenții și Plăți în Agricultură” și s-a menținut hotărârea din 06 iulie 2018 a Judecătoriei Criuleni, sediul Central (vol. I, f.d. 242-261).

Prin decizia din 12 iunie 2019 a Curții Supreme de Justiție, s-a admis recursul declarat de Instituția Publică „Agenția de Intervenții și Plăți în Agricultură”, s-a casat decizia din 24 octombrie 2018 a Curții de apel Chișinău și hotărârea din 06 iulie 2018 a Judecătoriei Criuleni, sediul Central și s-a emis o nouă hotărâre, prin care:

S-a admis parțial cererea de chemare în judecată depusă de Instituția Publică „Agenția de Intervenții și Plăți în Agricultură”.

S-a încasat de la Societatea cu Răspundere Limitată „Mevalex” în beneficiul Instituției Publice „Agenția de Intervenții și Plăți în Agricultură” suma de 826 635 de lei cu titlu de restituire a sprijinului financiar de care a beneficiat în baza contractului nr. 644 din 21 mai 2013, suma de 100 724,91 de lei cu titlu de dobândă de întârziere și suma de 14 879,43 de lei cu titlu de penalitate contractuală.

În rest, pretențiile înaintate de Instituția Publică „Agenția de Intervenții și Plăți în Agricultură” au fost respinse.

La 23 septembrie 2019, Societatea cu Răspundere Limitată „Mevalex”, reprezentată de avocatul Macovei Gheorghe, a depus cerere de revizuire împotriva deciziei din 12 iunie 2019 a Curții Supreme de Justiție, prin care a solicitat admiterea cererii de revizuire, casarea deciziei instanței de recurs cu dispunerea rejudecării recursului.

Revizuentul Societatea cu Răspundere Limitată „Mevalex”, în motivarea cererii de revizuire a menționat că în vederea clarificării circumstanțelor privind vinovăția Gospodăriei Țărănești „Gojan Valentin” în furnizarea materialului săditor necorespunzător standardelor, a fost solicitată de la organele de drept informația privind lipsa sau existența investigațiilor în privința producătorilor de coacăză neagră și existența sau lipsa actelor de sancționare a acestora.

Astfel prin scrisoarea Procuraturii Generale din 13 septembrie 2019, Societatea cu Răspundere Limitată „Mevalex” a fost informată despre faptul că: aspectele referitoare la legalitatea producerii materialului săditor de coacăză Titania, înființării plantațiilor de coacăză, au constituit obiect de investigare în cadrul dosarului penal instrumentat de Procuratura Generală, pe fapt la 30 septembrie 2016 s-a dispus clasarea procesului penal, deoarece fapt nu întrunește elementele infracțiunii.

Prin urmare, revizuentul a indicat că faptele care au fost puse la baza emiterii deciziei instanței de recurs au fost combătute anterior prin acte, care nu au fost cunoscute.

Revizuentul a specificat că făcând cunoștință cu ordonanța din 30 septembrie 2016, a constatat că la 22 august 2015 a fost pornită urmărirea penală în temeiul art. 335 alin. (1) Cod penal pe factorii de decizie din cadrul Gospodăriei Țărănești "Gojan Valentin" și Agenției Naționale pentru Siguranța Alimentelor și anume pe faptul săvârșirii acțiunilor ilegale privind certificarea biologică și înstrăinarea materialului săditor de soi coacăză neagră Titania.

Deși în cadrul urmăririi au fost vizate vânzările făcute de Gospodăria Țărănească "Gojan Valentin" către unii agenți economici, dar printre care Societatea cu Răspundere Limitată "Mevalex" nu a fost vizată și astfel în urma examinării cauzei, s-a stabilit că certificarea și vânzarea materialului de coacăză neagră Titania de către Gospodăria Țărănească "Gojan Valentin" s-a efectuat în corespundere cu prevederile legale, fără careva încălcări, cauza fiind clasată.

În astfel de circumstanțe, instanța de recurs a adoptat o hotărâre nouă, fără a cunoaște conținutul actelor apărute ulterior notei informative din 20 august 2015 și care denotă cu certitudine că Societatea cu Răspundere Limitată "Mevalex" nu a procurat și nu a plantat material săditor care să nu corespundă cerințelor legale și standardelor de calitate, iar actele eliberate de Gospodăria Țărănească "Gojan Valentin" demonstrează respectarea procesului tehnologic al înființării plantației de către Societatea cu Răspundere Limitată "Mevalex".

A specificat revizuentul că deoarece Nota informativă din 20 august 2015 conține date incomplete, neveridice, eroarea creată urmează a fi corectată prin depunerea unei cereri de revizuire în temeiul art. 449 lit. b) Codul de procedură civilă.

Studiind cererea de revizuire în raport cu materialele cauzei, Colegiul Civil, Comercial și de Contencios Administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție consideră că cererea de revizuire urmează a fi respinsă ca fiind inadmisibilă din următoarele considerente.

În conformitate cu art.453 alin.(1) lit. a) Codul de procedură civilă, după ce examinează cererea de revizuire, instanța emite încheierea de respingere a cererii de revizuire ca fiind inadmisibilă.

În conformitate cu art. 451 alin. (1) Codul de procedură civilă, cererea de revizuire se depune în scris de persoanele menționate la art. 447, indicându-se în mod obligatoriu temeiurile consemnate la art.449 și anexându-se probele ce le confirmă.

La caz, Colegiul reține că revizuentul și-a motivat pretențiile invocate în cererea de revizuire prin prisma art. 449 lit. b) din Codul de procedură civilă – au devenit cunoscute unele circumstanțe sau fapte esențiale ale cauzei care nu au fost și nu au putut fi cunoscute revizuentului, dacă acesta dovedește că a întreprins toate măsurile pentru a afla circumstanțele și faptele esențiale în timpul judecării anterioare a cauzei.

Astfel, revizuentul a invocat în susținerea cererii de revizuire, faptul că instanța de recurs și-a întemeiat soluția pe concluziile din Nota informativă a Ministerului Agriculturii, Dezvoltării Regionale și Mediului, prin care s-a stabilit că plantațiile înființate în raionul Orhei și Telenеști s-au dovedit a fi fondate cu butași neînrdăcinați (producători GȚ "Zlatovcean Nina", GȚ "Gojan Valentin" și

GT "Malai Valerian"), fiind încălcată grav tehnologia de înființare și întreținere a plantațiilor de coacăză (f.d. 123-125 Vol. I).

Prin cererea de revizuire depusă, Societatea cu Răspundere Limitată "Mevalex" a invocat că la 22 august 2015 a fost pornită urmărirea penală în temeiul art. 335 alin. (1) Cod penal pe factorii de decizie din cadrul Gospodăriei Țărănești "Gojan Valentin" și Agenției Naționale pentru Siguranța Alimentelor și anume pe faptul săvârșirii acțiunilor ilegale privind certificarea biologică și înstrăinarea materialului săditor de soi coacăză neagră Titania, iar prin ordonanța Procurorului în secția investigarea fraudelor contra mediului și intereselor publice a Procuraturii Generale din 30 septembrie 2016, s-a constatat că de către factorii de decizie a Gospodăriei Țărănești "Gojan Valentin" și Direcției Regionale pentru Siguranța Alimentelor Briceni la înstrăinarea și certificarea materialului săditor de coacăză neagră de soi "Titania", au fost respectate prevederile legale.

Astfel revizuentul a reiterat că în circumstanțele invocate, instanța de recurs a adoptat o hotărâre nouă, fără a cunoaște conținutul actelor apărute ulterior notei informative din 20 august 2015 și anume ordonanța din 30 septembrie 2016, fapt ce denotă cu certitudine că Societatea cu Răspundere Limitată "Mevalex" nu a procurat și nu a plantat material săditor care să nu corespundă cerințelor legale și standardelor de calitate, iar actele eliberate de Gospodăria Țărănească "Gojan Valentin" demonstrează respectarea procesului tehnologic al înființării plantației de către Societatea cu Răspundere Limitată "Mevalex".

Colegiul relevă că pentru motivul de revizuire prevăzut de art. 449 lit. b) din Codul de procedură civilă, esențial este ca revizuentul să probeze că nu a știut anterior pronunțării hotărârii a cărei revizuire se cere despre aceste circumstanțe sau fapte și că nu a avut posibilitatea de a le cunoaște, în caz contrar ele nu pot servi ca temei de revizuire.

În același timp, revizuentul trebuie să probeze că a întreprins toate măsurile pentru a afla circumstanțele și faptele esențiale în timpul judecării anterioare a cauzei.

Or, lipsa acestui suport probatoriu, ca element indispensabil al temeiului prevăzut la art. 449 lit. b) Codul de procedură civilă, decade sau lipsește revizuentul de posibilitatea invocării unui atare temei.

Astfel, cu referire la prevederile enunțate, Colegiul Civil, Comercial și de Contencios Administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție remarcă că cele invocate de Societatea cu Răspundere Limitată "Mevalex", în susținerea cererii de revizuire nu se încadrează în temeiurile prevăzute de art. 449 lit. b) din Codul de procedură civilă or, revizuentul făcând referire la ordonanța din 30 septembrie 2016 a Procurorului în Secția investigarea fraudelor contra mediului și intereselor publice a Procuraturii Generale, care în opinia sa confirmă circumstanțe esențiale ale cauzei, nu a făcut dovada faptului că nu a cunoscut aceste circumstanțe anterior emiterii deciziei instanței de recurs și nu a avut posibilitatea de a le cunoaște.

În acest context, instanța de recurs mai reține că Societatea cu Răspundere Limitată "Mevalex" nu a fost lipsită, în sensul art. 56 alin. (1) și art. 118 alin. (1) Codul de procedură civilă, să reclame probe, să formuleze cereri și să prezinte instanței de judecată dovezile de care dispune.

Deci, revizuentul Societatea cu Răspundere Limitată "Mevalex" nu a făcut dovada faptului că în procesul examinării cauzei a întreprins toate măsurile pentru a afla circumstanțele și faptele enunțate pentru soluționarea cauzei.

La caz, Colegiul reține că cele invocate de revizuiant în cererea de revizuire nu sunt circumstanțe sau fapte esențiale ale cauzei și nu pot servi temei pentru redeschiderea procesului.

Prin urmare, argumentele invocate de revizuiant nu cad sub incidența prevederilor art. 449 lit. b) Cod de procedură civilă, și ca rezultat indică la caracterul declarativ al cererii de revizuire, fiind lipsită de esență, care evidențiază simplul fapt al dezacordului revizuentului cu soluția dată de instanța de recurs, precum și lipsa temeiurilor legale de declarare a revizuirii.

Or, cele specificate în cererea de revizuire nu pot fi calificate altfel, decât o încercare a revizuentului de a crea o vizibilitate falsă privind existența unui temei de drept, la caz, a unui temei de revizuire.

Revizuirea este o cale de atac de retractare și nu de reformare a hotărârii contestate, iar retractarea neîntemeiată a hotărârii contestate poate duce la încălcarea principiului stabilității raporturilor juridice, care înseamnă că soluția definitivă a oricărui litigiu nu trebuie rediscutată fără motive legale.

De aceea, legea admite revizuirea numai în cazuri strict determinate, iar competența instanțelor ierarhic superioare de revizuire trebuie exercitată pentru a corecta erorile judiciare și omisiunile justiției, dar nu pentru a efectua o nouă examinare.

Pornind de la jurisprudența Curții Europene a Drepturilor Omului, unul din aspectele fundamentale ale preeminenței dreptului este principiul securității raporturilor juridice, care cere printre altele, că atunci când instanțele judecătorești dau o apreciere finală unei chestiuni, constatarea lor să nu mai poată fi pusă în discuție (cazul *Brumărescu contra României*).

Principiul caracterului irevocabil al hotărârilor judecătorești cere că nici o parte să nu aibă dreptul să solicite revizuirea unei hotărâri irevocabile și obligatorii doar cu scopul de a obține o reexaminare și o nouă determinare a cauzei. Competența instanțelor ierarhic superioare de revizuire trebuie exercitată pentru a corecta erorile judiciare și omisiunile justiției, dar nu pentru a efectua o nouă examinare. Revizuirea nu trebuie considerată un apel camuflat, iar simpla existență a două opinii diferite cu privire la aceeași chestiune nu este un temei de reexaminare. O derogare de la acest principiu este justificată doar atunci când este necesară, datorită unor circumstanțe esențiale și convingătoare (cazul *Roșca contra Moldovei*).

În contextul dat, urmează a se preciza că admiterea cererii de revizuire ar contravine și principiului securității raporturilor juridice, care presupune respectul față de principiul lucrului judecat și ar constitui o violare a art. 6 § 1 al Convenției Europene pentru Apărarea Drepturilor Omului și a Libertăților Fundamentale.

Prin urmare, din considerentele menționate și având în vedere că temeiul invocat de revizuent nu corespunde prevederilor art. 449 lit. b) din Codul de procedură civilă, Colegiul Civil, Comercial și de Contencios Administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a respinge cererea de revizuire

depusă de Societatea cu Răspundere Limitată ”Mevallex”, reprezentată de avocatul Macovei Gheorghe ca fiind inadmisibilă.

În conformitate cu art. 270, art. 453 alin. (1) lit. a) Codul de procedură civilă, Colegiul Civil, Comercial și de Contencios Administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție

d i s p u n e:

Se respinge ca fiind inadmisibilă cererea de revizuire depusă de Societatea cu Răspundere Limitată ”Mevallex”, reprezentată de avocatul Macovei Gheorghe, în cauza civilă, la cererea de chemare în judecată depusă de Instituția Publică ”Agenția de Intervenții și Plăți în Agricultură” împotriva Societății cu Răspundere Limitată „Mevallex” cu privire la rambursarea subvenției acordate.

Încheierea nu se supune niciunei căi de atac.

Președintele ședinței,
judecătorul

Oleg Sternbioală

judecătorii

Maria Ghervas

Nina Vascan

Victor Burduh

Dumitru Mardari